

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 6—12 ΜΑΡΤΙΟΥ 2021

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ, Ματθ. 6, 14-21

7.30 πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

6.30μμ Α' Εσπερινός της Συνχωρήσεως, Ι.Ν Παναγία Άξιον Έστί

ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ
ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. - ΑΡΧΙΖΕΙ ΣΤΙΣ 13 ΜΑΡΤΙΟΥ

(ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ)

Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας.
Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό
καί τήν πίστι μας.

ΔΕΥΤΕΡΑ
7 ΜΑΡΤΙΟΥ

5.30 μμ— Άκολουθία του Μεγάλου Απόδειπνου

ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ
(ΑΡΧΗ ΝΗΣΤΕΙΑΣ)

ΤΡΙΤΗ
8 ΜΑΡΤΙΟΥ

5.30 μμ— Άκολουθία του Μεγάλου Απόδειπνου

ΤΕΤΑΡΤΗ
9 ΜΑΡΤΙΟΥ

8.00 πμ— Θ. Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων

5.30 μμ—Άκολουθία του Μεγάλου Απόδειπνου

ΠΕΜΤΗ
10 ΜΑΡΤΙΟΥ

5.30 μμ—Άκολουθία του Μεγάλου Απόδειπνου

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ
8.00—9.00μμ στο Hall τις Εκκλησίας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
11 ΜΑΡΤΙΟΥ

6.00 μμ— Α' Χαιρετισμοί της Παναγίας

ΣΑΒΒΑΤΟ
12 ΜΑΡΤΙΟΥ

7.30πμ—Όρθρος και Θ.Λειτουργία

ΚΥΡΙΑΚΗ
13 ΜΑΡΤΙΟΥ

Έυαγγελικά Άναγνώσματα—
Έπιστολή— Έβρ.11, 24-26, 32-40
Έυαγγέλιο— Ιωάν. 1, 44-52

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ, Ματθ. 6, 14-21

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραίμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΑΥΤΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗ

«Όπου γάρ έστιν ο θησαυρός υμών, εκεί έσται καί η καρδιά υμών» (Ματθ. 6, 21).

Μέ τή χάρη του Θεού έφθασε καί η άγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Από αύριο Καθαρά Δευτέρα αρχίζει τό στάδιο των έντονότερων πνευματικών άθλημάτων μέ τόν ψυχικό άνεφοδιασμό καί καθαρό, τήν προσευχή καί τήν ταπείνωση, τήν πνευματική, δηλαδή, καλλιέργεια καί προετοιμασία για τό σταυρώσιμο καί αναστάσιμο Πάσχα...

Πάντοτε, βέβαια, αλλά ιδιαίτερα κατά τίς ημέρες τής περιόδου τής Μεγάλης Τεσσαρακοστής ο πιστός καλείται νά αυτοσυγκεντρωθεί για τήν πνευματική του περισυλλογή. Στή διάρκεια τής άγίας αúτης περιόδου μέ κάθε τρόπο ο άνθρωπος καί μέ τή δική του προσπάθεια, αλλά, κυρίως, μέ τή βοήθεια του Θεού, θά πρέπει νά ξεχερσώσει, αν είναι έτσι, καί νά ξεκαθαρίσει από τίς πέτρες καί τά άγκάθια τό χωράφι τής ψυχής του, για νά αύξήσει καί νά καρποφορήσει ο σπόρος, δηλαδή, ο λόγος του Θεού.

Τήν περίοδο τής άγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστής ο άνθρωπος δέ θά παρακολουθεί τά δρώμενα από τίς κερκίδες του άγίου σταδίου, αλλά θά πρέπει νά κατεβεί από αυτές, νά μπει στο στάδιο καί νά άγωνισθεί. Οι ημέρες αυτές είναι ημέρες πνευματικών άγώνων. Άγώνων ένάντια στην άμαρτία καί στο διάβολο· μέ αυτό τόν τρόπο ο άνθρωπος, ανεβαίνοντας τά σκαλοπάτια των άρετών, θά φθάσει έγγύτερα στο Θεό. Θά νιώσει τή χαρά Του, γιατί θά έχει μαζέψει θησαυρούς στον ούρανό.

«Τό στάδιον των άρετών ήνέωκται»¹. Η άγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι τό ταξίδι για τό Πάσχα μέ άποσκευές τήν

προσευχή, την ταπείνωση, τη συγνώμη, την άνεξικακία, τη νηστεία, την αγάπη, την έλεημοσύνη και μακριά από την ύποκρισία και την αυταρέσκεια.

«*Ὁ ἄνθρωπος θέλει γιὰ τὰ παραπτώματά του τὴ συγνώμη καὶ αὐτὴν θὰ πρέπει νὰ σκορπᾷ καὶ ὁ ἴδιος μὲ τὴν άνεξικακία πρὸς τοὺς συνανθρώπους του. Ἡ συγνώμη καὶ ἡ άνεξικακία εἶναι ὑποταγὴ τοῦ ἐγωῖσμοῦ. Ὅπου δὲν ὑπάρχει ὁ ἐγωῖσμός, ἐκεῖ ὑπάρχει ἡ καλοσύνη, ἡ αγάπη καὶ ἡ χαρά. Ὅποιος μισεῖ τὸ συνάνθρωπό του, τιμωρεῖ τὸν ἑαυτὸ του καὶ ὁποῖος τὸν συγχωρεῖ, φανερῶνει τὴ μεγαλοκαρδιά του.*

«*Ὅταν νηστεύετε, νὰ μὴ γίνεστε σκυθρωποί, ὅπως οἱ ὑποκριτές.*» Ἡ νηστεία εἶναι μέσο γιὰ τὴν ἐξύψωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὰ γῆινα· ἰσχυροποιεῖ τὴν ἀνθρώπινη βούληση, νικᾷ τοὺς πειρασμούς, ὁδηγεῖ τὸ πνεῦμα στὴν ὁδὸ τῆς θεογνωσίας. Ὁ Κύριος δὲ νῆστεψε σαράντα μέρες πρὶν ἀρχίσει τὴ δημόσια δράση Του;

Τὴν ἀληθινὴ νηστεία τῆς τροφῆς συνοδεύει ἡ νηστεία τῶν παθῶν, ἡ ἐγκράτεια τῆς γλώσσας, ἡ ἀποχή ἀπὸ τὸ θυμὸ, τὶς ἐπιθυμίες, τὴν καταλαλιά, τὸ ψέμα, τὴν ἐπιπορκία· «*ἡ τούτων ἔνδεια νηστεία ἐστὶν ἀληθὴς καὶ εὐπρόσδεκτος*»². Μὲ τὴ νηστεία ὁ ἄνθρωπος ἀποταμιεύει ἀρετὴ. Ἡ αγάπη καὶ ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι τὸ πλατύσκαλο τῶν ἀρετῶν! «*Ὁ ἑκείνος ποῦ ἐλεεῖ τὸ φτωχὸ, δανεῖζει στὸ Θεό*» (Παροιμ. 19, 17), δηλαδὴ καταθέτει στὴν Τράπεζα τοῦ Οὐρανοῦ. Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις καὶ τὶς ἀποφάσεις ἃς εἰσέλθουμε στὴν ἀγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ καὶ «*ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης*» (Ρωμ. 15, 33) θὰ εἶναι Ὁ ἑκείνος ποῦ θὰ εὐλογεῖ τὸν πνευματικὸ μας ἀγώνα.

Ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἐνεργεῖ μέσα στὴν Ἐκκλησία, ὥστε ὄχι μόνο νὰ θέλουν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνεργοῦν οἱ χριστιανοί, γιὰ νὰ πραγματοποιηθεῖ τὸ λυτρωτικὸ σχέδιο τῆς Οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ. (Φιλιπ. 2, 13).

Του Ἐπισκόπου κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΜΟΥΣΤΑΚΑ Μητροπολίτου Αὐλῶνος

Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς

Τρία σημεῖα, τρεῖς κατευθυντήριες γραμμές, ἐν ὧσι τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ποὺ ἀπὸ αὐριο ἀρχίζει, θέτει ἐνώπιόν μας ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ. Τρεῖς προτάσεις ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ Ὁρους Ομιλία τοῦ Χριστοῦ, ὅπως μας τὴν μεταφέρει ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος. Καὶ ὅπως θὰ δούμε, αὐτὲς οἱ παράμετροι καὶ οἱ πνευματικὲς προϋποθέσεις εἶναι πολὺ σημαντικὲς, ὥστε νὰ αξιοποιήσουμε ἐπιμελῶς καὶ ἐποικοδομητικὰ τὴν περίοδο ποὺ προηγεῖται τῶν εορτῶν τοῦ Πάθους καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τὸ πρῶτο εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς συγγνώμης: «*εἰάν συγχωρεῖτε τοὺς ἀνθρώπους τὰ παραπτώματά τους, θὰ συγχωρεῖ καὶ σὰς ὁ Πατέρας σας ὁ ἐπουράνιος. Ἀν πάλι δὲν συγχωρεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, οὔτε καὶ ὁ Πατέρας σας θὰ συγχωρήσει τὰ δικά σας ἁμαρτήματα*», μας λέει ὁ Κύριος. Συχνὰ στὴ ζωὴ μας πέφτουμε σὲ σφάλματα, καὶ ἔχουμε τὴν ἀνάγκη, καὶ ἐνίοτε τὴν ἀπαιτήση, νὰ μας συγχωρήσουν οἱ συνάνθρωποί μας, καὶ παράλληλα ἐπιζητοῦμε καὶ προσευχόμαστε γιὰ τὴ ἄφεση ἀπὸ τὸν Θεό. Προϋπόθεση ὅμως τῆς συγγνώμης τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ ἡ δικὴ μας συμπεριφορὰ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας. Δὲν μποροῦμε νὰ ζητᾶμε τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, κι ἐμεῖς νὰ εἴμαστε ἀνάληγοι καὶ σκληροὶ ἀπέναντι σὲ ὅσους ἔχουν κάνει κάποιον λάθος ἢ ἔχουν σφάλλει ἀπέναντί μας. Δὲν μποροῦμε νὰ θεωροῦμε τοὺς εαυτοὺς μας ὡς καλοὺς χριστιανούς, ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ συγχωρέσουμε ἔστω καὶ ἓναν ἄνθρωπο. Γι αὐτὸ καὶ στὴν Κυριακὴ Προσευχῆ, στὸ «Πάτερ ἡμῶν...», λέμε «καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ οφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς οφειλέταις ἡμῶν», δηλαδὴ συγχωρήσέ μας Κύριε, ὅπως κι ἐμεῖς συγχωροῦμε ἐκείνους ποὺ μας ἔχουν βλάψει. Ἐπομένως, κριτήριο τῆς συγγνώμης τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ δικὴ μας στάση πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας.

Τὸ δεύτερο σημεῖο ἀφορὰ τὰ ἐξωτερικὰ στοιχεῖα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ νηστεύει: «*ὅταν νηστεύετε νὰ μὴν το δείχνετε, ὅπως οἱ ὑποκριτές ποὺ κυκλοφοροῦν μὲ σκυθρωπά πρόσωπα, γιὰ νὰ φανοῦν ὅτι τάχα νηστεύουν. Ἀλλὰ νὰ εἰστε περιποιημένοι καὶ νὰ μὴ δείχνετε ὅτι νηστεύετε, καὶ ὁ Θεὸς ποὺ βλέπει τί γίνεται στὰ κρυφά, θὰ σας ἀνταμείψει στὰ φανερά*». Ἀποτελεῖ μεγάλη ἀρρώστια γιὰ κάθε ἐποχὴ ἡ ὑποκρισία, ἡ ὡραιοποίηση τοῦ ἐξωτερικοῦ μας προφίλ, καὶ αὐτὸ στηλιτεύει ὁ Χριστὸς. Ἡ νηστεία δὲν μπορεῖ νὰ συνοδεύεται ἀπὸ αυτοπροβολὴ καὶ υπερηφάνεια, διότι ἀποτελεῖ προσωπικὴ ἀσκηση καὶ θυσία πρὸς τὸν Θεό, ὁ ὁποῖος βλέπει τὸν κόπο μας, ἀφουγκράζεται τὶς προσευχές μας καὶ ἀνταποκρίνεται μὲ σωτήριο τρόπο στὰ δίκαια αἰτήματά μας. Ἡ νηστεία ἀπαιτεῖ σεμνότητα, ὄχι διαφήμιση, οὔτε κατάκριση τοῦ πλησίον. Γι αὐτὸ, γιὰ νὰ ἀναφέρουμε ἓνα παράδειγμα, ὅταν κατὰ τὴν περίοδο τῆς Σαρακοστῆς μας προσφέρουν κάτι, πρὶν ρωτήσουμε αὐτὸ εἶναι νησιτισμὸς ἢ ὄχι, ἀς ἀναλογιστοῦμε εἰάν ἡ ἐρώτηση αὐτὴ καλλιεργεῖ στὴν προκειμένη περίπτωση τὴν αγάπη μεταξὺ τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν ἢ ἀποτελεῖ ὑπεροπτικὴ δῆλωση καὶ ἐπίδειξη ὅτι τάχα ἐμεῖς νηστεύουμε, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ὄχι. Ἀλλωστε, μέσα ἀπὸ τοὺς βίους τῶν Ἀγίων, κι ἀκόμα περισσότερο τῶν ἀσκητῶν τῆς ἐρήμου, γνωρίζουμε ποῖα εἶναι ἡ ὀρθὴ ἀντιμετώπιση ἐνός τέτοιου διλήμματος.

Τὸ τρίτο σημεῖο ἀφορὰ τοὺς θησαυροὺς, τοὺς ἐπίγειους καὶ τοὺς ἐπουράνιους. Ὁ Χριστὸς μᾶς ἀποτρέπει νὰ συνάγουμε ἐπίγειους θησαυροὺς, ποὺ φθείρονται καὶ ἀφανίζονται εἴτε ἀπὸ φυσικὰ αἰτία εἴτε ἀπὸ τοὺς κλέπτες. Ἀντίθετα, μᾶς προτρέπει νὰ συγκεντρώνουμε πνευματικὸς θησαυροὺς, ποὺ παραμένουν ἀσύλητοι καὶ ἀναλλοίωτοι. «*Γιὰτί, ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ εἶναι καὶ ἡ καρδιά σας*», θὰ μας πει τελειώνοντας τὴ σημερινὴ περικοπὴ. Καὶ ὄντως, ἔτσι εἶναι. Ἀκόμα καὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ δὲν θὰ τοὺς χαρακτήριζε κανεῖς πλούσιους, ὅταν εἶναι ἐπικεντρωμένοι στὴν ἀπόκτηση τῶν υλικῶν ἀγαθῶν καὶ τοῦ ἐπίγειου πλοῦτος, κάθε τοὺς ἐνέργεια, κάθε τοὺς πράξη τὴν περιστρέφουν γύρω ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐπιθυμία, τὸ πῶς δηλαδὴ θὰ ἀποκτήσουν ὅλο καὶ περισσότερα ἀγαθὰ, καὶ στὴν οὐσία ξεχνοῦν ὄχι μόνο νὰ ζήσουν τὴν καθημερινότητά τοὺς μὲ εἰρήνη καὶ ευχαριστώντας τὸν δωρεοδότη Θεό, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὅσα καὶ ἀν ἀποκτήσει ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς, εἶναι ἐφήμερα καὶ πρόσκαιρα, ἀφοῦ τελικὰ στὸ ταξίδι μας πρὸς τὴν αἰωνιότητα τίποτε ἀπὸ αὐτὰ δὲν πρόκειται νὰ πάρουμε μαζί μας. Ἀντίθετα, οἱ πνευματικοὶ θησαυροί, οἱ ἐπουράνιοι, εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ παραμένουν καὶ πλουτίζουν οὐσιαστικὰ τὸν ἄνθρωπο.

Αὐτὲς οἱ τρεῖς ἀρχές, ἡ συγχωρητικότητα, ἡ ἀπλότητα καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ἐπουράνιων ἀγαθῶν, ἢ ἀντίθετα, ἡ ἔλλειψη σκληροκαρδίας, ὑποκρισίας καὶ φιλαργυρίας, οφείλουν νὰ συνοδεύουν τὴν πορεία τῆς ζωῆς μας, ἰδιαίτερα κατὰ τὴν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ποὺ ἀπὸ αὐριο ἀνοίγεται μπροστὰ μας. Μόνο τότε ἡ νηστεία θὰ εἶναι οὐσιαστικὴ καὶ καρποφόρα γιὰ τὴν πνευματικὴ μας ζωὴ, καὶ δὲν θὰ ἐξαντληθεῖ σὲ μιὰ ἀπλὴ ἀποχή ἀπὸ συγκεκριμένες τροφές, ὅταν δηλαδὴ φροντίζουμε νὰ καλλιεργοῦμε μέσα μας τὴν αγάπη πρὸς τὸν πλησίον, τὴν ταπείνωση καὶ ἀπλότητα, καὶ κάθε πνευματικὸ ἀγαθόν.